

[Statsministeren]

Det er derfor, vi har brug for, at der sker en række væsentlige strukturelle ændringer i dansk økonomi, sådan at vi både kan fremskynde udviklingen i retning af at fjerne underskuddet fra betalingsbalancen og samtidig få mindsket arbejdsløsheden. Det fremhævede vi stærkt i forbindelse med fremlæggelsen af regeringens Plan for 1 år siden, og den senere udvikling har jo ikke gjort det mindre påtrængende.

Der er for mig ingen tvivl om, at den udvikling, der nu er i gang i Østeuropa, både vil stille os over for nye muligheder, chancer, og også nye udfordringer. Og alt det kommer så næsten samtidig med, at vi skal i gang med at udnytte de muligheder, der følger af EF's frie indre marked.

Vi ved ikke helt konkret, hvad det er for muligheder og udfordringer, vi bliver stillet over for – denne usikkerhed gælder navnlig forholdene i Østeuropa – men netop i denne situation gælder det så meget mere om, at vort generelle beredskab er i orden, at vi får styrket vort erhvervsliv, så det får øgede muligheder for at tage konkurrencen op med udenlandske virksomheder både på det danske marked og på de internationale markeder.

Det var sigtet med det forslag, som regeringen lagde frem for et år siden. Vi byggede på den overbevisning, at det var nødvendigt på én gang at øge den private opsparing, at skabe et mere smidigt arbejdsmarked og at ændre vort skattesystem, så det i højere grad kunne animere til at gøre en indsats og til at spare op. Behovet for ændringer i den retning er jo også for nylig blevet stærkt fremhævet i OECD's seneste rapport om Danmark.

Regeringens forslag var udtryk for den opfattelse, at der er så stærk sammenhæng mellem de enkelte elementer i denne strategi, at det ville være bedst, hvis vi kunne løse opgaverne gennem et stort samlet forlig båret frem af et bredt flertal her i Folketinget.

Sidste efterår måtte vi som bekendt konstatere, at det ikke var muligt at samle et bredt flertal om løsningen af disse opgaver på én gang. Det beklager vi. Det havde sine grunde. Det havde været det bedste, hvis det var lykkedes. Men så måtte vi altså prøve at gå andre veje, for vi kunne jo ikke bare lade problemerne ligge.

Det først fornødne, når man nu kaster blikket tilbage på folketingsårets forløb, var naturligvis

at tilvejebringe et flertal for en finanslov for 1990. Sådan en er jo god at have.

Da det var lykkedes, gik vi i gang med at føre forhandlinger med partierne om enkelte led i den samlede strategi. Det har for regeringen været afgørende, at resultaterne på disse enkeltområder – og vi har fået mange af dem – lå på linje med den samlede strategi, og det er vor vurdering, at det på en lang række områder er lykkedes i kraft af god vilje i Folketinget at opnå resultater, der lever op til målsætningen.

Igen: Det betyder ikke, at vi er ved vejs ende. Vi mangler endnu store og afgørende hug, men derfor skal vi ikke undervurdere de resultater, der er nået i dette folketingsår.

Vi har således fået gennemført en ny reguleringsordning for sociale pensioner, dagpenge, kontanthjælp m.v. De skal nu i fremtiden reguleres i takt med årslønnen på arbejdsmarkedet. Denne reguleringsmekanisme skal også anvendes på trinene i skatteskalen; derved skaber vi sikkerhed for, at et højere lønniveau ikke fører til en stigning i lønmodtagernes skattebyrde. Samtidig er undergrænsen for 6 pct.-skatten hævet til 155.000 kr.

Der er gennemført en boligpakke, som skal hjælpe dem, der er truet af tvangsauktion, og samtidig sætte gang i det mildt sagt meget trykkede boligmarked.

Der er indgået en længeresigtet aftale om øget anvendelse af kraftvarme og naturgas. Det er en aftale, som både rummer energipolitiske og miljøpolitiske perspektiver. Den indgår som et led i bestræbelserne på at opfylde de mål, vi har sat os om reduktion af den miljøbelastning, der stammer fra udledningen af kultveilde og svovl m.v.

Vi lægger ganske særlig vægt på, at der er opnået enighed om en indsats for at aktivere passive kontanthjælpsmodtagere, ikke mindst de unge, som vi ikke må skubbe væk fra arbejdsmarkedet. Der vil blive gennemført en ungdomsydelse, som skal sikre arbejde eller uddannelse til unge kontanthjælpsmodtagere, sikkerhed for fremskaffelse af et tilstrækkeligt antal lære- og praktikpladser, fri adgang til erhvervsuddannelserne fra 1991 og forøgelse af antallet af pladser ved de højere uddannelser.

Denne indsats er nyttig og nødvendig for at løse et akut og påtrængende problem. Det er også vor opfattelse, at den er udformet sådan, at den i sig selv bidrager til at løse nogle af de